

Sygn. akt II Ca 227/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Jarosław Gołębiowski
Sędziowie	SSO Stanisław Łęgosz SSR del. Przemysław Maciejewski (spr.)
Protokolant	stażysta Agnieszka Misterkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa A. D.

przeciwko T. P.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

z dnia 18 listopada 2013 roku, sygn. akt I C 1421/13

oddala apelację i zasadza od powódki A. D. na rzecz pozwanej T. P. kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Sygn. akt II Ca 227/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. po rozpoznaniu sprawy z powództwa A. D. przeciwko T. P. o zapłatę:

1. oddalił powództwo;
2. zasądził od powódki A. D. na rzecz pozwanej T. P. kwotę 1 217,00 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu Rejonowego:

A. D. jest krewną zmarłej Z. K. i pierwotnie była jej spadkobiercą testamentowym. W 2002 roku za życia Z. K. na jej zamówienie został dla niej postawiony pomnik nagrobny na cmentarzu w miejscowości M..

W dniu 27 sierpnia 2002 roku firma wykonującą usługę (...) wystawiła rachunek na nazwisko powódki, z którego wynika, iż została uiszczona zaliczka w kwocie 2.000 złotych na poczet prac. Następnie firma wykonująca zlecenie w 2003 roku wystawiła rachunek na kwotę łącznie 7.000 złotych na nazwisko Z. K..

Z. K. zmarła 20 lipca 2007 roku.

Postanowieniem z dnia 7 lutego 2008 roku sygn. I Ns 1001/07 Sąd stwierdziła, iż spadek po Z. K. na podstawie testamentu notarialnego z dnia 2 kwietnia 2003 roku sporządzonego przed notariuszem D. K. za numerem Rep A (...) nabyła w całości T. P..

Pismem z dnia 6 kwietnia 2013 roku powódka skierowała do pozwanej wezwanie do zapłaty kwoty 7.000 złotych.

Sąd Rejonowy oddalił powództwo w całości wobec skutecznego podniesienia zarzutu przedawnienia przez pozwaną.

W przedmiotowej sprawie strona powodowa żądała od pozwanej zapłaty kwoty 7.000 złotych podnosząc, iż uiszczała zapłatę za pomnik nagrobny dla Z. K. albowiem pierwotnie miała zostać jej spadkobiercą. Jednakże z uwagi na fakt, iż testament został odwołany a do spadku powołana została pozwana, A. D. wniosła przedmiotowe roszczenie. Jednocześnie powołała się na tzw. dowód wewnętrzny - dziennego zestawienia sprzedaży - wystawiony 15 września 2002 roku przez firmę wykonującą usługę (...), twierdząc, iż dokonała wpłaty zgodnie z przedstawionym dokumentem.

Według art. 118 KC jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

W przedmiotowej sprawie powódka złożyła pozew dopiero w dniu 8 maja 2013 roku, natomiast swoje roszczenie opiera na dowodzie sprzedaży z dnia 15 września 2002 roku. Mając na uwadze treść art. 118 KC i 10 - letni okres przedawnienia roszczenie objęte pozvem uległo przedawnieniu z dniem 15 września 2012 roku.

Nadto Sąd Rejonowy zauważył, iż roszczenie powódki nie zostało w żaden sposób udowodnione. Powódka złożyła w toku sprawy tzw. dowód wewnętrzny - dzienne zestawienie sprzedaży wystawiony przez firmę (...), z którego wynika jedynie kwota 7.000 złotych, nie jest jednak wyszczególnione kto wpłacił przedmiotową sumę i z jakiego tytułu. Podkreślić nadto należy, iż pomnik nagrobny wystawiony został jeszcze za życia Z. K., która zmarła w 2008 roku. Zgodnie z art. 6 KC ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zatem z procesowego punktu widzenia ciężar dowodu spoczywa na powodzie.

Mając powyższe ustalenia i rozważania na uwadze Sąd oddalił powództwo w całości jako przedawnione, a w dalszej kolejności jako nieudowodnione.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 2 KPC, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy. Pozwana wygrała proces w związku z czym Sąd zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę łącznie 1.217,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej - 1.200 złotych (§ 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu; Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) i opłata od pełnomocnictwa - 17 złotych.

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka A. D. - zaskarżając go w całości.

Wyrokowi temu zarzuciła:

- naruszenie prawa materialnego art. 117 § 1 i 2 KC w zw. z art. 123 § 1 KC poprzez uwzględnienie zarzutu przedawnienia w sytuacji kiedy bieg przedawnienia został przerwany i biegł na nowo od chwili rozstrzygnięcia w sprawie o stwierdzenia nabycia spadku,
- nierozpoznanie istoty sprawy z uwagi na nieuzasadnione uwzględnienie zarzutu przedawnienia

Zarzucając powyższe wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja i podniesione w niej zarzuty nie zasługują na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy wbrew zarzutom apelacji poczynił prawidłowe ustalenia i właściwie ocenił zebrany materiał dowodowy a przy tym w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dokładnie wyjaśnił czym kierował się wydając orzeczenie. Sąd Okręgowy w pełni tę argumentację podziela uznając ją za przekonującą.

W szczególności Sąd Rejonowy słusznie uwzględnił podniesiony w toku postępowania przez pełnomocnika pozwanej zarzut przedawnienia.

Zgodnie z art. 118 KC jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Zgodnie z art. 117 § 2 KC po upływie terminu przedawnienia, ten przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia.

Biorąc pod uwagę, iż roszczenie objęte pozwem stało się wymagalne w dniu 15 września 2002 roku zaś powództwo zostało wytoczone dopiero w dniu 8 maja 2013 roku, Sąd Rejonowy słusznie uwzględnił podniesiony zarzut przedawnienia.

Wbrew twierdzeniom apelacji bieg przedawnienia roszczenia o zapłatę objętego żądaniem pozwu, nie uległ przerwaniu. Stosownie do treści art. 123 § 1 pkt 1) KC bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

Wystąpienie z wnioskiem o stwierdzenie nabycia spadku nie jest czynnością o jakiej mowa w powołanym przepisie. Czynność wierzyciela zmierza bezpośrednio do określonego celu, jeśli jej ominięcie w procesie dochodzenia i egzekwowania roszczenia jest niemożliwe, a po jej podjęciu, do czasu ustosunkowania się do niej przez sąd, wierzyciel nie ma możliwości kontynuacji postępowania. Taka sytuacja w przedmiotowej sprawie nie zachodzi.

Niezależnie od skutecznie podniesionego zarzutu przedawnienia godzi się zauważyć, że roszczenie dochodzone pozwem nie zostało udowodnione na słusznie zwrócił uwagę Sąd Rejonowy. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż ani z pozwu ani z dalszych pism procesowych nie wynika aby istniał jakikolwiek węzeł prawny obligujący powódkę do poniesienia kosztów nagrobka. Tym bardziej, iż w dacie poniesienia tychże kosztów Z. K. jeszcze żyła. Powódka nie wykazała tym samym z jakiego tytułu dochodzi kwoty objętej pozwem. Powódka nie wykazała także w sposób przekonujący, że poniosła koszt nagrobka, który to koszt stanowiłby dług spadkowy, obciążający pozwaną. Wprawdzie w aktach sprawy znajduje się dokument - dowód wewnętrzny dzienne zestawienie sprzedaży wystawiony w dniu 15 września 2002 r. przez B. M. prowadzącą firmę (...) w M. na kwotę 7.000 zł ale nie wynika z niego z jakiego tytułu kwota ta została uiszczona. Z kolei z innego rachunku z dnia 27 sierpnia 2002 r. wynika wprawdzie, iż powódka zapłaciła B. M. zaliczkę w kwocie 2.000 zł na poczet nagrobka ale nie wiadomo jakiego nagrobka zaliczka ta dotyczy zwłaszcza w kontekście treści znajdującego się w aktach sprawy pisma Z. K..

W myśl zasady kontrydiktoryjności przygotowanie, gromadzenie i dostarczanie materiału procesowego obciąża strony procesowe, a do Sądu należy jedynie ocena tego materiału i wydanie na jego podstawie rozstrzygnięcia. Artykuł 6 KC stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Tymi faktami w niniejszej sprawie były okoliczności powołane w poprzednim akapicie, które nie zostały jednak wykazane.

Na powódce ciążył więc obowiązek udowodnienia roszczenia. Powódka nie przedstawiła wystarczających dowodów, że jej roszczenie jest zasadne i ma oparcie w przepisach prawa.

Sąd Rejonowy słusznie zatem wyrokiem z dnia 18 listopada 2013 roku oddalił powództwo a wywiedziona od tegoż wyroku apelacja, która nie powołuje de facto żadnych innych, niż podnoszone już w toku postępowania przez Sądem I instancji argumentów, podlegała oddaleniu.

Konsekwencją oddalenia apelacji jest rozstrzygnięcia o kosztach procesu za instancję odwoławczą. W oparciu o przepisy art. 98 § 1 i 3 KPC w zw. z art. 391 KPC Sąd zasądził od powódki A. D. na rzecz pozwanej T. P. kwotę 600 zł, na która składały się koszty zastępstwa procesowego określone na podstawie § 6 pkt. 4 i § 2 ust. 1 zw. z a§ 13 ust. 1 pkt 1) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 461.)